

Opera suspicionată (OS)
Suspicious work**Opera autentică (OA)**
Authentic work

OS	ACHIMAȘ CADARIU, Andrei. <i>Metodologia cercetării științifice medicale</i> . Cluj-Napoca: Editura Medicală Universitară Iuliu Hațieganu. 1999.
OA	HUGUIER, M.; MAISONNEUVE, H.; BENHAMOU, C.-L.; DE CALAN, L.; GRENIER, B.; FRANCO, D.; GALMICHE, J.-P.; LORETTE, G. <i>La rédaction médicale. De la thèse à l'article original. La communication orale</i> . Troisième édition. Vélizy: Doin Editeurs. 1998.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.130 - p.133	p.009 - p.011
p.133 - p.138	p.013 - p.017
p.138 - p.143	p.019 - p.028
p.143 - p.145	p.029 - p.032
p.146 - p.148	p.033 - p.036
p.149 - p.151	p.040 - p.042
p.151 - p.155	p.045 - p.050
p.155 - p.157	p.053 - p.055
p.157 - p.164	p.057 - p.068
p.164 - p.167	p.069 - p.072
p.167 - p.170	p.075 - p.078
p.170 - p.175	p.081 - p.089
p.175 - p.179	p.127 - p.137

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Vezi argumentarea calificării de plagiat pe pagina următoare.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.*
- vii) In opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de ar-*

¹ Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

gumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

M. Huguier H. Maisonneuve

C.-L. Benhamou, L. De Calan, B. Grenier

D. Franco, J.-P. Galmiche, G. Lorette

La rédaction médicale

De la thèse
à l'article original

La communication orale

Troisième édition

doïn

DOIN ÉDITEURS

BP 60

26, avenue de l'Europe

78141 Vélizy Cedex

© 1998 Doin Éditeurs

ISBN 2-7040-0945-7

Toute reproduction ou représentation intégrale ou partielle, par quelque procédé que ce soit, des pages publiées dans le présent ouvrage, faite sans l'autorisation de l'éditeur est illicite et constitue une contrefaçon. Seules sont autorisées, d'une part, les reproductions strictement réservées à l'usage privé du copiste et non destinées à une utilisation collective et, d'autre part, les analyses et courtes citations justifiées par le caractère scientifique ou d'information de l'œuvre dans laquelle elles sont incorporées (Loi du 11 mars 1957 – art. 40 et 41 et Code Pénal art. 425).

Toutefois, des photocopies peuvent être réalisées avec l'autorisation de l'éditeur. Celle-ci pourra être obtenue auprès du Centre Français du Copyright, 20, rue des Grands-Augustins, 75006 PARIS, auquel l'éditeur a donné mandat pour le représenter auprès des utilisateurs.

Imprimé en France

Chapitre 1

La rédaction scientifique

L'aspect rédactionnel d'un article scientifique est à la fois essentiel et accessoire. Pour faire comprendre ce paradoxe apparent, il peut être comparé à la vitre d'un aquarium, le contenu scientifique de l'article étant représenté par les poissons contenus dans cet aquarium [1]. L'intérêt qu'il convient d'attribuer à cet aspect rédactionnel est primordial : si la vitre d'un aquarium est opaque, il est impossible d'en admirer le contenu, si beau soit-il. Mais la rédaction ne constitue pas pour autant un objectif en soi : personne ne regarde un aquarium pour ses vitres.

Apprendre à rédiger permet d'apprendre à mieux lire. En effet, pour un lecteur entraîné, l'intérêt scientifique d'un article bien rédigé, c'est-à-dire précis, clair et concis, apparaît facilement. Si l'article est imprécis, opaque, avec des digressions, le lecteur doit consacrer un long temps pour tenter, parfois en vain, d'en découvrir le contenu. La connaissance des principes de la rédaction scientifique permet ainsi au lecteur d'écarter au premier coup d'œil les articles qui ne respectent pas ces principes. Ce faisant, il gagne beaucoup de temps par rapport au risque de méconnaître un message scientifique caché dans un article mal rédigé. De plus, ce risque est très faible. L'expérience montre qu'il y a souvent une cohérence entre le fond et la forme : « Ce que l'on conçoit bien s'énonce clairement » [2]. En corollaire, ce qui n'est pas clair cache souvent un intérêt scientifique limité.

LES OBJECTIFS DE LA RÉDACTION SCIENTIFIQUE

L'objectif spécifique de la rédaction médicale est de transmettre un message scientifique dont la forme habituelle est l'article original ou « compte rendu de recherche ». Cet objectif explique que la rédaction scientifique soit une technique dérivée de la science et non de la littérature ou de la poésie. La rédaction scientifique est, en effet, guidée par des principes qui relèvent de la rigueur scientifique elle-même. Il s'agit bien de principes, apparus progressivement, répondant à une logique, et non pas de dogmes qui auraient été imposés. Par exemple, les références doivent être données pour que les lecteurs puissent s'y reporter aussi facilement que possible. Elles n'obéissent pas à une règle unique : il existe plusieurs systèmes de références ayant chacun avantages et inconvénients. Néanmoins, les revues médicales cherchent, à juste raison, à en harmoniser la présentation [3].

Un second objectif de la rédaction scientifique ne lui est pas spécifique : c'est d'être lu. En littérature, ce but est atteint grâce à l'intérêt du récit, la richesse du vocabulaire, le style de

l'auteur. En sciences, la valeur du contenu scientifique prime. Néanmoins, la masse de plus en plus écrasante de revues et d'articles médicaux impose des choix dans nos lectures [4]. Nous avons tendance à lire, à intérêt scientifique *a priori* comparable, les articles les plus clairs, les plus précis, les plus concis. De même, nous avons intérêt à limiter nos abonnements aux revues qui ont la plus forte densité d'articles répondant à ces principes. De plus, les bonnes revues attirent les bons articles. Elles peuvent les sélectionner d'autant plus facilement : le *British Medical Journal* reçoit près de 5 000 articles par an ; il en publie environ 600. La moitié des articles reçus ne sont même pas soumis à une analyse détaillée car ils ne sont pas originaux, ou trop spécialisés, ou peu compréhensibles, ou scientifiquement médiocres [5].

Les trois qualités d'un article scientifique sont :

- 1) l'intérêt scientifique ;
- 2) la qualité de la rédaction scientifique ;
- 3) le bon usage de la langue dans laquelle il est écrit.

La nécessité de constituer des listes de titres et travaux, la nécessité de publier pour obtenir des crédits de recherche favorisent malheureusement la prolifération d'articles et de revues [6]. Ces nécessités de publier quel qu'en soit le motif suscitent même des fraudes. En avril 1987, ce problème a fait l'objet d'une discussion au Congrès des Etats-Unis [7]. Il a été proposé de créer une commission de contrôle, et des sanctions pénales en cas de fraude scientifique ! Un meilleur remède serait une évolution du comportement des membres des jurys de concours ou des comités qui attribuent les crédits de recherche. Une cotation des revues scientifiques pourrait être un moyen pour valoriser les revues qui acceptent de ne publier que des articles de qualité. L'école de médecine de Harvard a proposé une mesure préventive réaliste : il est demandé aux candidats à des concours de ne présenter qu'un nombre limité de leurs travaux, sept pour les candidats à un poste de professeur associé, dix pour un poste de professeur [7]. C'est dans ce même état d'esprit qu'il est demandé aux candidats au prix Nobel ou à l'Académie Nationale des Sciences des Etats-Unis de présenter au maximum douze de leurs travaux [8]. Mais il est plus facile pour un jury de compter des articles que de les lire [9].

LA RÉDACTION SCIENTIFIQUE ET LE BON USAGE DES LANGUES

Les principes de la rédaction scientifique n'excluent en aucun cas le respect des règles grammaticales, quelle que soit la langue dans laquelle on écrit. L'amalgame entre rédaction scientifique et langage incorrect relève d'une confusion totale entre deux notions différentes : principes rédactionnels et grammaire. Par exemple, il est curieux de constater que le comité de rédaction d'une revue ait pu défendre, à juste raison, la littérature médicale française tout en acceptant de publier un article qui contenait une phrase aussi incompréhensible que : « Un seul carcinome épidermoïde primitif et un sarcome de diagnostic plus discutable car la pièce opératoire était très remaniée par une cobalthérapie antérieure. »